

Η ιστορία της μικρής Μαρίας

Μια φορά ήταν μία οικογένεια που αντιμετώπιζε πολλά προβλήματα και βίωνε μια δύσκολη ζωή. Στην οικογένεια υπήρχε και ένα μικρό κοριτσάκι, η Μαρία, που ήταν μόλις δέκα ετών. Οι γονείς της είχαν προβλήματα και με την υγεία τους και με τα οικονομικά τους.

Παρά τις δυσκολίες της οικογένειά της, η μικρή ένιωθε ευτυχισμένη που είχε δίπλα της τους γονείς της, τους οποίους αγαπούσε πολύ. Μία μέρα ο πατέρας αρρώστησε και η θεία της τον πήγε στο νοσοκομείο, γιατί η μαμά της δεν μπορούσε, αφού και η ίδια έπασχε από μία σοβαρή ασθένεια και ήταν στο κρεβάτι. Η παραμονή του πατέρα στο νοσοκομείο κράτησε για μεγάλο χρονικό διάστημα γιατί του βρήκαν ότι έχει καρκίνο. Ωστόσο, η θεία της Μαρίας δεν ήθελε τα παιδιά να μάθουν για την κατάσταση του πατέρα τους, για να μην στενοχωρηθούν. Το μικρό κορίτσι φρόντιζε τη μητέρα του, που ανησυχούσε για τον σύζυγό της και συνέχεια ρωτούσε για την υγεία του. Η θεία έλεγε ότι ήταν μια χαρά, αν και αυτό δεν ήταν αλήθεια. Μέρα με τη μέρα η υγεία της μητέρας χειροτέρευε καθώς δεν μπορούσε να συνηθίσει την απουσία του άντρα της.

Από την άλλη, η μικρή Μαρία στενοχωριόταν πάρα πολύ καθώς έβλεπε ότι δε μπορούσε να κάνει τίποτα για τους γονείς της. Ωστόσο, ονειρευόταν να ήταν μεγαλύτερη και να είχε τη δυνατότητα να τους πάει στους καλύτερους γιατρούς αλλά αργότερα συνειδητοποιούσε ότι αυτό ήταν αδύνατον να γίνει, καθώς και ήταν μικρή και χρήματα δεν υπήρχαν. Έτσι, κοβόταν απότομα και η χαρά και ο ενθουσιασμός που την κυριεύαν για λίγα λεπτά και της έδιναν μία ελπίδα.

Βέβαια, το μικρό κορίτσι δεν παραιτούνταν τόσο εύκολα. Έτσι, αποφάσισε να ψάξει να βρει μια δουλειά ώστε να βοηθήσει την οικογένειά της αλλά όλοι της έλεγαν ότι δεν γίνεται να δουλέψει γιατί είναι μικρή και την έδιωχναν. Τότε εκείνη ξεσπούσε σε κλάματα. Η υγεία της μητέρας της χειροτέρευε καθώς την έβλεπε συνεχώς θλιμμένη και στενοχωρημένη.

Μετά από μέρες ήρθαν τα γενέθλια της Μαρίας, όμως ακόμα και την ημέρα των γενεθλίων της, η μικρούλα αντί για χαρά βίωσε θλίψη και

μια πληγή άνοιξε στην καρδιά της, που θα κρατούσε για πάντα και όλα αυτά γιατί πέθανε ο πατέρας της. Από τότε κόρη και μάνα βυθίστηκαν στην δυστυχία και όλα άλλαξαν. Ένα μήνα αργότερα η μητέρα της Μαρίας πέθανε, καθώς δεν μπορούσε να ξεπεράσει το θάνατο του άντρα της, αλλά και η Μαρία έπαθε κατάθλιψη. Ευτυχώς, η θεία της την πήρε στο σπίτι της και την μεγάλωσε με πολλή αγάπη και στοργή σαν να ήταν δικό της παιδί.

Μετά από πολλά χρόνια το δυστυχισμένο κοριτσάκι μεγάλωσε, παντρεύτηκε και έκανε μια ευτυχισμένη οικογένεια. Επίσης, ακολούθησε το επάγγελμα της ιατρού γιατί ήθελε να βοηθάει τους ανθρώπους που το είχαν ανάγκη. Αυτό ήταν που την ολοκλήρωνε σαν άνθρωπο και την έκανε να νιώθει ευτυχία καθώς πίστευε ότι παράλληλα πραγματοποιούνταν και τα όνειρά της.

Νικολέτα Πλαΐτη Α1

